De standvastige liefde van Victor en Colette, nieuw minnelied

D. Porcelijn

bron
D. Porcelijn, *De standvastige liefde van Victor en Colette, nieuw minnelied*. z.n., z.p. ca. 1800

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/porc002stan02_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

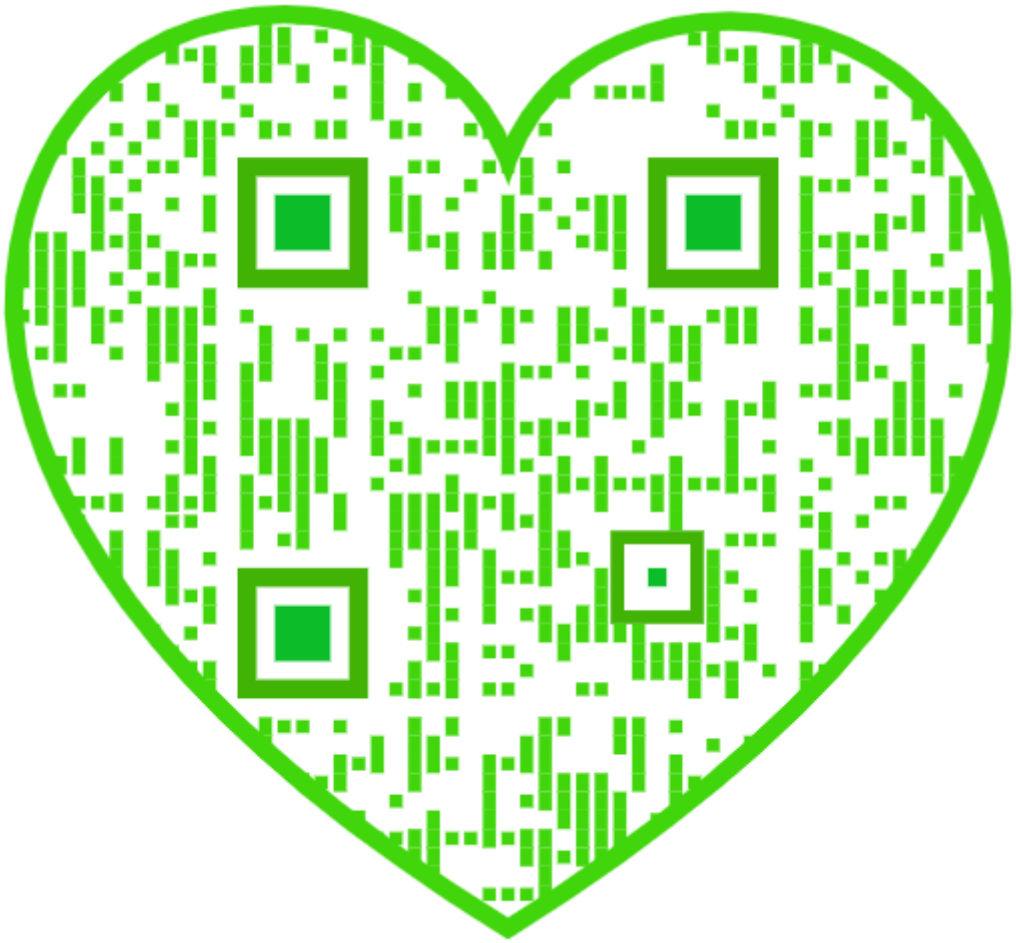

De standvastige liefde van Victor en Colette, nieuw minnelied, (door D. Porcelyn.) Onder de zinspreuk,

Geen min die beter huwe'lyk geeft,
dan die van harten oorsprong heeft.

Op een Duitsche melody.

1.
Colette kom tog maar weerom,
Wilt uwen Minnaar weer genaken,
Omhels uw teed're Bruidegom,

Die zig met u, die zig met u,
Zoekt te vermaken,
Myn blakend hart dat zweert u trouw,
En zal u nimmer weer verlaten,
Hergeev my u, hergeev my u,
Maar slechts tot vrouw; (2)
Ik zweer ik zal u nimmer haten,
U nimmer haten.

2.
Herdenk de dagen die wy reeds,
In onze jeugd te zamen waren,
En ons elkaar omhelsde steeds,
By 't klinken der, by 't klinken der:
Vergulde snaren,
Ja door uw streelend liefgeluid,
Liet zig myn hart gestaag verzellen,
Herdenk die tyd, herdenk die tyd,
Myn lieve Bruid; (2)
En houd dan op my meer te kwellen,
My meer te kwellen.

3.
Ik kwel u niet myn Victor zoet,
Wilt op myn maar vertrouwen,
Want gy zyt slechts myn hoogste goed,
Als ik als ik maar op uw wedermin,
Kan bouwen;
Dan is ons lot my wel bewust,
Dat ons slechts Gods besluit wil geven,
Om door den Echt, (2)
Dan zeer gerust;
Als man en vrouw te zaam te leven,
Te zaam te leven.

4.

Gerust te leven is myn doel,
Laat ons verg'noegd te zaam vereenen,
Want ik voorzeg door teer gevoel,
Dat God ons zal geluk,
Geluk verleenen;
Ja zyn besluit is altyd goed,
Wy zyn verplicht hem steeds te loven,
Want als een Echt, want als een echt,
Geschieden moet;
Komt het besluit (2)
Van God hier boven,
Van God hier boven.

5.

Maak nu het Bruilofs-Feest maar klaar,
Door het geschal van de trompetten,
Verkondig aan het jonge paar,
Door de bazuin, door de bazuin,
De huw'lyks wetten;
Daar is geen g[rooter] vreugd op aard,
Als in den echt [te z]aam te leven,
Al wat God schiep, al wat God schiep,
Moet zyn gepaard. (2)
Ja dat staat in, ja dat staat in,
De wet geschreven,
De wet geschreven.

Word Gezongen en Verkogt door
JAN BOORMEESTER.

Een nieuw lied,

Op een vrolyke wys.

1.
*D*aar zyn veel meisjes in ons Land,
Als men met geld komt in de hand,
Zy vragen naar geen jaar getal,
Al is het eens een oude Man.

2.
Dus leef ik vrolyk en verblyd,
Het gaat zoo als het spreekwoord zeid,
Een volle Beurs verzagt de Min,
Een Glorie, Moed, Verstand en Zin.

3.
Wy zyn hier thans in dit vertrek,
Aan de lieve Meisjes geen gebrek,
Is 'er dan geen een die myn bemind,
O neen! zy zwygen allen stil.

4.
Ik vraag aan wie ik vragen kan,
Het vragen past een ieder Man;
Dan leef ik zonder zorg [of d]ruk,
Mischien zoek ik myn [ongelu]k.

5.
Ach lieve Min! blyf myn getrouw,
En schenk my maar een goede Vrouw,
Geef my een Meisje die ik min,
En waar ik mee te vrede ben,

6.
Een Meisje zedig, fraai en net,
Niet al te Mager, niet al te Vet,
Niet al te Groot, niet al te Klein;
Zoo'n Meisje moet myn Vrouwtje zyn.